

Ministeren kan jo heller ikke garantere, at f.eks. en halvering af pesticiderne ikke senere hen viser sig at være en fejltagelse. Der er jo heller ingen, der endnu har set konsekvenserne af, hvad det betyder, at der er sprøjtemidler direkte i vores produkter, altså ikke engang via vandet. Det vil sige, at der er en lang række uheldige overraskelser, der ligger under jorden hele tiden. Og dér er det jo, at det er miljøministeren og Miljøstyrelsen, der står som de egentlig ansvarlige, når de anbefaler landbruget fortsat at bruge f.eks. sprøjtemidler, dog i et begrænset omfang.

Jeg mener, at der vil blive en uendelig lang strid om, hvorvidt det er giftigt eller ej, i forhold til den kemiske industri, men også i forhold til, om EU skrider ind og ophæver vores forbud. Det er derfor, jeg mener, at det er en lang strid, der vil trække store vekslers på forholdet mellem by- og landbefolkningen, som man lægger op til ved at fortsætte ad en vej, som jeg ikke mener er nogen vej: det lysegrønne landbrug.

En anden ting er, at hvis man omlægger til det lysegrønne landbrug, så får man alle besværlighederne, men man får ikke nogen gevinster ud af det, altså man får ikke opbygget en frugtbar jord, man får ikke humus opbygget, sådan som man gør i det økologiske jordbrug, så man efterhånden får en frugtbar jord, der kan give et ordentligt overskud.

Man får heller ikke markedsandelen. Det er svært, når man kun kan stå frem og sige: Det her produkt er sprøjtet lidt mindre end et andet produkt. Selv Hendes Majestæt Dronning Margrethe vil have svært ved at sælge et produkt, der kun er lidt færre pesticider i. Dér er det væsentlig nemmere, når man kan sige: Det her er et rent produkt, det er et økologisk produkt. Og landmændene kan så også få den merværdi, de higer efter, for en højprisvare. Det mener vi der er et perspektiv i, det vil være at vælge en strategi, som også kan lønne sig på lang sigt.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er ministerens bemærkning om behandlingshyppighed, som kalder mig herop.

Det, vi må kunne blive enige om, er, at vi skal bruge så lidt giftstof som overhovedet muligt. Så vidt jeg erfarer, er der mange, der vælger at sprøjte ganske lidt et par gange i stedet for meget én gang, og hvis vi får en mindre miljøbelastning på den måde, må det være i vores interesse. Vi skal ikke animere nogen til at bruge en

ordentlig gang gift i ét hug, hvis det kan klares med mindre, når man kommer tidligt i forløbet, når nogle små planter er spiret frem, i stedet for at vente, til alle er spiret op og er kommet i vækst.

Men det er et mere teknisk spørgsmål, som jeg mener vi skal tage op i de kommende forhandlinger på og efter vores vanddag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er rart at kunne konstatere, at der er en massiv opbakning til, at økologisk landbrug nu bliver anerkendt som en ren produktion. Det lyder mærkeligt, men det er rent faktisk første gang, at økologisk drift får en så central placering. Det er vi utrolig glad for.

Så har jeg nogle kommentarer til nogle af indlæggene. Hr. Martin Glerup var inde på, at man også i en plan kan gå ind og vælge nogle bekæmpelseszoner og derigennem sikre rent grundvand.

Jeg vil advare imod, at man går alt for langt ad den vej og spreder alt for megen information om, at det kan lade sig gøre. Der er godt nok lavet en strategi i Tyskland, hvor et vandværk i München-området er gået ind og har tilbudt producenterne 550 D-mark for at omlægge til økologisk jordbrug; men det viser sig, at det er et område i en dal i et bjergområde, som har et meget definitivt afgrænset område, hvorfra de indvinder deres grundvand. Hvis man skulle anlægge den samme tanke i Danmark, ja, så måtte man faktisk betragte Danmark som ét stort sammenhængende område, fordi grundvandet indvindes jævnt over det hele. Derfor er der ikke nogen vej frem i at lave egentlige bekæmpelseszoner.

Dernæst vil jeg sige, at jeg selvfølgelig også mener, at det med forureningen af vores grundvand også handler om andre ting. Jeg er da også enig i, at landbruget skal sige stop for overtagelse af slam, indtil man har fået en kontrol af, hvad det indeholder. Jeg vil også gerne diskutere forslag om autoriserede brøndboringer. Og jeg forstår også, at hr. Jens Vibjerg er interesseret i at støtte – og det ved jeg – økologisk drift, når der er muligheder for den.

Det, det så drejer sig om, er, at et initiativ som det her jo så kan følges op med en række forslag, som kan gøre det rentabelt at sætte gang i omlægningen til økologisk drift. Jeg har før nævnt – det var også det, SF var inde på – spørgsmålet om en bedre finansiering af omstillingsstøtten, og det er også et spørgsmål om at få indført en varig støtte til den økologiske drift.